

La nueva ola del cine de EEUU compite en Sitges

El festival presenta un deslavazado filme de Araki y una evocación de Caperucita

J. J. SÁNCHEZ COSTA
Sitges

La jornada de ayer en el festival de Sitges estuvo marcada por la nueva generación estadounidense: una nueva incursión de Gregg Araki en el mundo del sexo ambiguo, las drogas y la estupidez con su película *Nowhere*, y una fábula sangrienta y grotesca emparentada con el cuento de la Caperucita Roja, el filme de Matthew Bright, con la producción ejecutiva de Oliver Stone.

Esta última, titulada *Freeway*, tiene mucha más entidad. La protagonista es la joven Reese Witherspoon, mientras que su lobo particular lo encarna Kiefer Sutherland. Brooke Shields hace una aparición esporádica.

La historia es realmente tenebrosa: una adolescente, con madre prostituta y padrastro drogado, que además abusa de ella, se queda sola por el encarcelamiento de sus padres. Fugada de una institución de menores es ayudada en la autopista por un honorable psiquiatra, que resulta ser un perverso asesino de chicas casquianas. Esto es sólo el

planteamiento inicial. Los ribetes cómicos y las situaciones grotescas alivian la carga dramática.

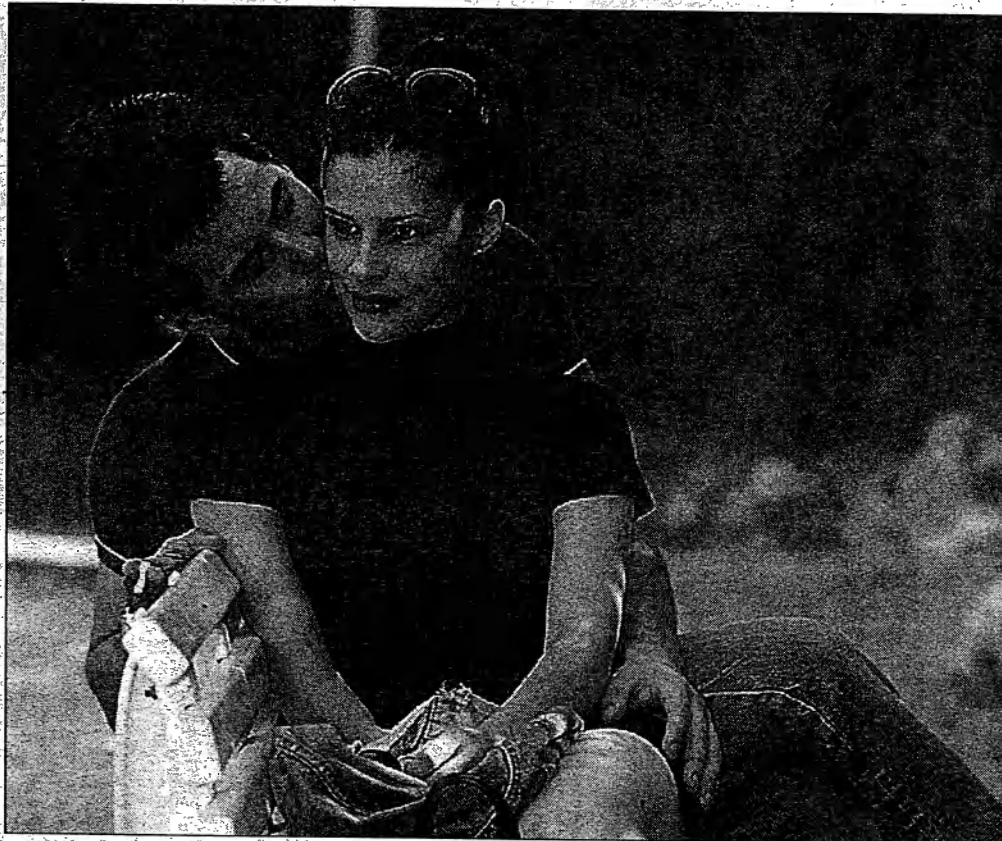
Hace un par de años, el norteamericano Gregg Araki presentó en este festival *The Doom Generation*, un producto iconoclasta y arriesgado. Ahora, con *Nowhere* sigue los mismos trazos de diseccionar la juventud loca de su país, pero de un modo totalmente deslavazado, sin que haya una historia —como en el otro filme citado—, sino un cúmulo de situaciones disparatadas a cargo de unos personajes tan estúpidos como decadentes.

Fuente de inspiración

Según Araki, al hacer *Nowhere* se ha inspirado en las series *Sensación de vivir* y *Melrose Place*. Muy libremente, por supuesto. Dos de los actores, James Duval y Sarah Lassez, estuvieron ayer en Sitges, mucho más modestos y convencionales que en la película.

Fuera del terreno de la adolescencia, el joven realizador austriaco Christian Frosch, presentó ayer *Die totale therapie*, una

SANTIAGO BARTOLOME

Los actores James Duval y Sarah Lassez presentaron *Nowhere*, ayer en Sitges.

película inquietante, en ocasiones desmesurada pero profundamente subversiva. Un grupo de adultos coincide en una residencia de montaña para seguir un curso de terapia alternativa, basado en la búsqueda del yo como solución a los problemas de personalidad que les agobian.

Es una convivencia cerrada entre nueve pacientes, el terapeuta jefe y dos colaboradores. Forma parte de la terapia la libre expresión de los sentimientos y

sensaciones, lo que provoca los primeros enfrentamientos, dadas las diferencias que hay entre ellos. El asesinato del terapeuta a manos de la paciente que parece más inocente desata una orgía de sangre que acaba hasta con el apuntador.

"Yo he asistido a cursillos de terapia alternativa, pero no sucedieron hechos como los que describo en la película. Para esta historia me he basado en experiencias de otras

personas y, por supuesto, lo he exagerado", dijo Frosch en una reducida rueda de prensa.

Admitió que, en el fondo, la cuestión de la terapia era **"un pretexto"** para poner en la piqueta el actual panorama de la sociedad alemana, **"ya que cada uno de los personajes representa un determinado estrato social"**. Negó que los actores hubieran caído en la tentación de la terapia: **"Se limitaron a actuar"**, precisó Frosch. ■

CRÍTICA DE TEATRO **Combinación de disciplinas**

Aijafadrim (El Rosari de l'Aurora)

Dirección: Angel Alonso
Teatre Joventut

NÚRIA SABAT

Por muy exótico y misterioso que suene, Aijafadrim no es el nombre de ningún personaje oriental, ni el de un remoto país de leyenda, sino que es la denominación que surge a partir de la libre transcripción fonética de una frase que asociamos a **Luther King** y su famoso discurso *I have a dream*. Y aunque el sueño del que fuera premio Nobel no guarda la menor semejanza con la alucinación que nos presenta **Angel Alonso**, hay que reconocer que el título tiene su gancho.

Más orientativo resulta el subtítulo, *El Rosari de l'Aurora*, que ya nos sitúa frente a un alocado espectáculo de carácter lúdico y tono desenfadado, que combina distintas disciplinas procedentes del cabaret, el teatro o el fregolismo.

Angel Alonso ha cuidado el vestuario y la caracterización, se ha preocupado en buscar el compromiso con la realidad a través del humor, pero los personajes son meros esbozos, proyectos sin construir que, como le sucede al protagonista —un autor que convive con sus criaturas de ficción— acaban por escapársele de las manos.

Esperanza Roy torna a Barcelona amb una comèdia

L'actriu estrena demà 'Esta noche no estoy para nadie' al teatre Arnau

GONZALO PÉREZ DE OLAGUER
Barcelona

Esperanza Roy estrena demà al teatre Arnau, a les 21.30 hores, *Esta noche no estoy para nadie*, del jove autor Juan Carlos Rubio. El repartiment de l'obra, dirigida per Joaquín Vida, es completa amb Lucía Bravo, Nicolás Dueñas i Martí Peraferrer. La popular actriu no actuava a Barcelona des de finals dels anys 80, quan va venir al Victòria amb el musical *¡Caray con los gays!*.

"M'encanta el rept de Barcelona, una ciutat teatralment seriosa, que sap molt bé el que és un professional", va explicar ahir a la presentació de l'obra de Rubio, que veurà aquí la seva estrena absoluta. Esperanza Roy es va mostrar entusiasmada amb "aquesta comèdia, que parla de sentiments i de coses que passen cada dia", va assenyalar. "Jo noestic per fer bestieses -va assegurar-. Si faig aquesta obra és perquè hi crec. És un tros de vida", va afegir.

Falta de comunicació

Esta noche no estoy para nadie parla de la veritat i de la mentida, de la falta de comunicació, sobretot de la persona amb ella mateixa, diu l'actriu. L'obra se centra en quatre personatges: Soledad i la seva filla Celia (Lucía Bravo) i els seus respectius ex-marits, personatges que encarnen Dueñas i Peraferrer, respectivament. La mare és una dona extravertida, directa, divertida, amb les llacunes de la generació que representa Roy; la filla és introvertida i sinuosa. Les circumstàncies fan que conviuguin en un pis molt modest.

Esperanza Roy reconeix que el personatge de la mare té molt a veure amb la seva manera de fer i d'entendre les coses, i asse-

gura que l'obra que estrena a l'Arnau exigeix molt a l'actor. "Al teatre -explica- no és fàcil vendre el que passa a la realitat". L'actriu afronta amb il·lusió aquesta estrena a Barcelona, ciutat on va rebre el seu primer premi teatral als 70.

Li fa il·lusió actuar en una ciutat que teatralment és exigent. "Als anys 70, en què vaig fer tot el cinema del món, van aparèixer a Barcelona una sèrie d'opinions sobre mi que em van estimular, perquè -explica- valoraven el meu compromís professional i un punt d'independència que he intentat preservar".

Artista de revista

Esperanza Roy va arribar al teatre des de la passarel·la de la revista i amb el convenciment de ser actriu. "No volia ser famosa, ni popular, i sí que volia aprendre, fer coses diferents al teatre", va assegurar ahir. L'autor Juan Carlos Rubio i ella no es coneixen abans que l'obra els unís. Rubio reconeix que a través dels assaigs s'ha acabat de configurar l'obra. "Els actors -diu- han fet d'un text escrit una funció teatral". L'actriu representarà a Barcelona *Esta noche no estoy para nadie* fins a mitjans de gener.

La intèrpret va estudiar dansa a l'adolescència i va fer dansa flamenca després, amb Rafael Farina. Després de diversos anys al teatre de varietats va arribar al cinema el 1969, com a protagonista de *Si volvemos a vernos*, film seleccionat per a Cannes. El 1978 va formar part de l'equip fundador del Teatro Estable Castellano (TEC), amb què va representar obres de clàssics de la literatura espanyola com Lorca, Lope de Rueda i Lope de Vega. Com a protagonista d'*Aquí no paga nadie*, de Dario Fo, l'actriu va obtenir un gran èxit. ■

SANTIAGO BARTOLOMÉ

Esperanza Roy, ahir, a la presentació de l'obra de Juan Carlos Rubio.

Inma Buñuales viatja a la infància a 'De la tierra a las estrellas'

El Malic acull el monòleg de la intèrpret i un xou de tangos

MARTA CERVERA
Barcelona

El Malic ofereix a partir d'aquesta nit una doble programació. A les nou del vespre estrena *De la tierra a las estrellas*, un muntatge amb què l'actriu navarresa Inma Buñuales debuta en el monòleg. Dirigida per Peter Gadish i amb la dramaturgia de Laia Cabrera, l'obra s'inspira en la seva pròpia infància, "de camp i de bestiar", segons Buñuales.

Dues hores després (onze de la nit), l'escenari del teatre donarà pas al tango de Yamil La Parc, un tenor francès de pares argentins, que cantarà els temes més populars del gènere (*La cumparsita*, *Uno*, *Nostalgias*...). Le Parc actuarà acompanyat pel trio Tango Tres Guardia Vieja, compost per

Laura Fernández (flauta), Tatiana Bilba (violí) i Pablo Despeyroux (guitarra).

"El problema per a un cantant de tango és desfer-se dels fantasmes, de les ombres de grans intèrprets com Gardel. Jo intento cantar a la meua manera perquè l'important és cantar amb sinceritat", diu Yamil Le Parc, que es diu així per un avi sirí. El cantant prefereix els tangos de *Guardia Vieja*, els més antics, perquè per ell "el tango és sensibilitat, és l'home que plora".

D'altra banda, a *De la tierra a las estrellas* Buñuales fa un viatge interior per explicar la història de la seva vida, des de l'humor i la tendresa, a partir del punt de vista d'"aquesta nena que volia ser actriu", explica la protago-

nista del muntatge. En aquest espectacle també hi participa el guitarrista Jaime Basulto, la música del qual recrea diferents atmosferes.

Buñuales ha realitzat aquesta aposta tan personal després de furgar en el més profund de la seva ànima. "Es tracta d'una nena que ve de la vida dura del camp en què, per sobreviure, recorre a la seva imaginació que tot ho transforma", afirma. El més difícil ha estat "tomar a crear aquesta frescor i ingenuïtat que tenen els nens", per plasmar els seus sentiments més íntims i personals a l'escena. I també afegeix: "Fer el teu propi paper representa fer teatre dins tu. El més dur és buscar la sinceritat en el teu propi jo". ■

Els actors volen que es derogui la imposició d'una quota de teatre privat al TNC

EL PERIÓDICO
Barcelona

L'assemblea extraordinària de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya (Adopc) va votar ahir a la una de la matinada, després d'un llarg debat, sol·licitar la derogació del decret del 29 de juliol de la Conselleria de Cultura de la Generalitat. Aquesta disposició imposa entre altres coses, una quota de 35% per als teatres privats en la programació dels teatres públics.

Dels assistents, 101 professionals van votar a favor de la derogació de l'esmentada resolució i 19 a favor de la suspensió del telar. No hi va haver cap vot a favor del manteniment i un dels vots s'hi va abstenir. Per tant, l'associació demana, en un comunicat emès ahir, "la derogació de la resolució per àmplia majoria".

L'assemblea d'actors i directors, celebrada al teatre Adrià Gual, va tractar en primer lloc el desenvolupament de les sessions preparatòries de les jornades de reflexió i debat que organitza l'associació conjuntament amb l'Institut del Teatre, previstes per al mes de gener vinent. També es va debatre i es va aprovar per unanimitat la creació d'una comissió de seguiment de les anomalies sorgides en les relacions laborals contractuals.

Nova reunió

L'assemblea d'actors i directors ha convocat una nova trobada dels seus associats per dil·luir que ve, a les 19.15 hores, al teatre Adrià Gual.

En aquesta reunió es debatrà dos temes. D'una banda, es parlarà de l'actuació de la Conselleria de Cultura de la Generalitat en la crisi del Teatre Nacional de Catalunya, a partir sobretot de la seva inauguració. De l'altra, es discutirà la posició dels professionals davant la destitució de Josep Maria Flotats com a director del TNC a partir del pròxim 30 de juny, considerada injustificable per un àmpli sector d'actors i directors. ■

UNA HISTORIA DIFERENTE
Dramas, secuencias y citas sueltas originales.
ENRAE MCGREGOR
PRÓXIMO VIERNES 7 ESTRENO

Teatre APOLO
Direcció Colada
Luis Ramírez per Figualón presenta:
Només fins el 9 de novembre IMPORROGABLE!!
Sweet & Toda
El barber diabolic del carrer FLEET
Stephen Sondheim
Hugh Wheeler
Christopher YOUNG
Maurice GARRA
Muro Gas

FASHION CAFE
BARCELONA
PROMOCIONA LA MODA A BARCELONA
Cada dimarts, dimecres i dijous a les 22 hores...
Desfilades de models de les botigues més representatives mentre vostè gaudeix dels nostres sopars.
No s'ho deixi perdre!
Pg. de Gràcia, 56 - cant. Aragó
Reserves separ limitades
Tel. 487 34 06

El muntatge d'Àngel Alonso d'Aljafadrim arriba al Villarroel
EL PERIÓDICO Barcelona
L'obra *Aljafadrim. El Rosario de la Aurora* arriba divendres al Villarroel Teatre després d'haver estat representada a l'Hospitalet. La producció, a càrrec de les companyies Catalana de Gags i La Bohèmia, està dirigida per Àngel Alonso. Aquesta obra, definida com "una crònica de la bogeria" pel director, ha sofert canvis en relació amb l'estrena, però manté la seva base temàtica.
Alonso va criticar ahir la política teatral de la Generalitat, i va destacar la diferència en les ajudes. El Villarroel percep 270 pessetes per espectador, va dir, mentre que el Nacional en rep 15.000 pel mateix concepte. ■

La sala Villarroel considera que debe situarse en el nuevo mapa teatral o cerrar

El teatro acoge 'Aijafadrim', farsa sobre personajes de 'telebasura'

J. A. Barcelona
Ayer se presentó en el teatro Villarroel *Aijafadrim*, nacido de la asociación entre las compañías La Bohèmia y Catalana de Gags, que se representará a partir del viernes. *Aijafadrim* habla con humor y hasta

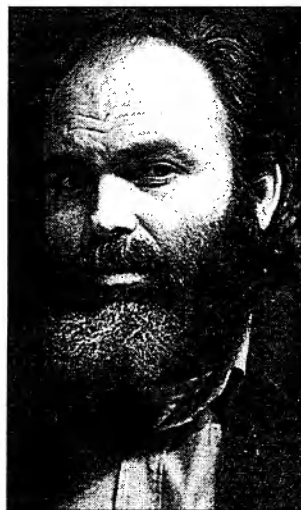
guasa del auge de esos personajes iluminados, capaces de analizarlo todo, que prosperan entre la *telebasura*. Suele ocurrir que una presentación en la Villarroel derive hacia un análisis de la situación teatral, y ayer no fue una excepción. Ángel Alonso, direc-

tor de *Aijafadrim* y miembro del equipo gestor del teatro, pasó revista al panorama e hizo una declaración sorprendente: la Villarroel considera que ha acabado su ciclo histórico y que debe hallar un nuevo lugar en el mapa teatral o cerrar.

"La sala, a punto de cumplir 25 años, atraviesa un momento difícil", dijo Alonso; "han cambiado mucho las cosas. Teníamos claro nuestro juego en la cartelera, pero ahora todo se ha complicado. Hemos de reencontrar nuestro espacio ideológico y estético". El director señaló también: "Las administraciones menosprecian nuestro trabajo en estos momentos". "[Desde el punto de vista económico] creemos que podremos aguantar, pero no lo garantizamos", manifestó Alonso, que subrayó que los problemas económicos no obedecen a una mala gestión: "Tenemos público, pero en 25 años la ayuda institucional que se nos ha dado por espectador es de sólo 270 pesetas. Hay que pensar que otros teatros tienen de 7.000 a 8.000 pesetas de subvención por butaca ocupada, que se elevan a 15.000 en el caso del Teatre Nacional de Catalunya" (TNC). Alonso insistió en que el equipo que ges-

tiona la sala no está dispuesto a mantener abierta la Villarroel a toda costa: "No vamos a montar pufos para no cerrar. Tenemos un cojín económico que nos permite arriesgarnos otra temporada y luego ya veremos".

En todo caso, pareció ayer que la redefinición de la sala es más perentoria que el asunto financiero. "Hablando en términos darwinistas, la Villarroel ha de cambiar para sobrevivir. Nacimos en el 72, en un contexto muy determinado, como teatro para los que no tenían teatro. Somos un teatro medio, ni grande ni pequeño, que apuesta siempre por espectáculos nuevos, en un 60% estrenos absolutos. El mapa teatral se está modificando y encuentras tu lugar o desapareces. Nuestro dilema es encontrar ese sitio; no sabemos cuál es. Otros teatros se llevan ahora los espectáculos que pretendemos. T de Teatre, por ejemplo, se habían comprometido con nosotros, pero

Ángel Alonso.

han recibido mejor oferta y se van". Alonso y Adolf Bras, miembro también del equipo gestor de la Villarroel, arremetieron contra la idea de teatro público que defienden las ad-

ministraciones y cuyo epitome es, consideran, el TNC. "Siento vergüenza del TNC", explotó Bras. "Mienten en las cuentas y lo sabe todo el mundo", añadió Alonso, "en la gira de *L'auca del senyor Esteve* cada bolo cuesta tres millones de pesetas y, como nadie lo puede contratar van a taquilla, con lo que pueden llegar a perder hasta dos millones por actuación".

En cuanto a *Aijafadrim*, que juega con la corrupción del *I have a dream* y se estrenó el 25 de octubre en el Teatre Joventut de L'Hospitalet, Alonso dijo que las dos formaciones eran conscientes del riesgo de mezclar sus estilos y que el resultado ha sido un espectáculo insólito, muy lejos de las producciones al uso, que hunde sus raíces en el teatro independiente. Señaló que el montaje habla de un momento enloquecido de la cultura en el que se generan personajes mesiánicos folclóricos, subculturales, capaces de convertirse en modelos mediáticos.

La asociación de actores y directores, contra la cuota del 35% en el TNC

EL PAÍS. Barcelona
La Asociación de Actores y Directores Profesionales de Cataluña ha decidido pedir la derogación de la polémica resolución del Departamento de Cultura por la que se imponían cuotas de teatro privado —un 35%— a los teatros dependientes de la Generalitat, entre otros mecanismos de control. Dicha medida de Cultura, anunciada el pasado 29 de julio, provocó el enfado de Josep Maria Flotats, director del Teatre Nacional de Catalunya (TNC), y originó la espiral de acontecimientos que condujeron a su despido.

La decisión de pedir que se derogue la resolución —publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat* del 8 de agosto— fue tomada por la asociación de actores y directores en asamblea el lunes. De los presentes, 101 votaron a favor de la derogación, 19 a favor de la suspensión cautelar de ésta y nadie a favor de mantenerla.

En el curso de la asamblea, que según testigos presenciales tuvo fases verdaderamente tormentosas al enfrentarse verbalmente partidarios de Flotats con críticos de su gestión en el TNC, se informó de las sesiones preparatorias de las jornadas de reflexión y debate que organiza la asociación conjuntamente con el Institut del Teatre. También se debatió y aprobó la creación de una comisión de seguimiento de anomalías contractuales.

PRECIO DE LOS ABONOS Y LAS LOCALIDADES:

TIPOS DE ABONOS:

1.- Se establecen dos tipos de abonos a precio reducido para los ocho conciertos del ciclo, excepto para los abonados de las Tribunas (ZONA C2), que el abono constará de siete conciertos (no se incluye el concierto

ADQUISICIÓN DE NUEVOS ABONOS:

Se podrán adquirir nuevos abonos, una vez efectuada la renovación de los mismos, llamando al teléfono:

(91) 590.60.20

MADRID, 1998

CICLO DE CÁNDIDO

BAMBOLINES

Escenaris

GONZALO PÉREZ DE OLAGUET

Esperanza Roy

El retorn d'Esperanza Roy es el retrobament amb una actriu que té una forta personalitat, a l'escenari i fora. Torna, a més, amb l'estrena de la primera obra d'un jove autor, cosa que, en principi, encara s'ha d'aguir més. En aquests gairebé 10 anys d'absència, Roy ha fet, al cine i al teatre, coses de valor. Llàstima que no s'hagi vist aquí el seu **Dario Fo**, segons sembla un dels seus millors treballs.

Una altra vegada el risc forma part de la programació de les sales alternatives. Malic i Versus presenten ara els treballs de les actrius **Inma Buñuales** i **Andrea Fantoni**, que arriben amb l'aval d'excel·lents crítiques. Treballs que parteixen de la investigació del llenguatge i la recerca d'un teatre compromès.

Esperanza Roy posa en un dels íntims racons del teatre Arnau.

Veritats i mentides

Esta noche no estoy para nadie

Obra de Juan Carlos Rubio. Direcció: Joaquín Vda Amb Esperanza Roy, Lucía Bravo, Nicolás Dueñas i Mari Peraferrer
Teatre Arnau
Horari: divendres i dissabte, 18.30 i 22.30 hores; diumenge, 18.30 hores
Preu: de 2.000 a 2.800 pessetes

Primera obra teatral escrita i estrenada per Juan Carlos Rubio, i que permet a l'actriu Esperanza Roy tornar a un escenari de Barcelona després de gairebé 10 anys d'absència. L'obra reuneix en un apartament que no té gaire comoditats una mare i la seva filla, que acaben de separar-se dels respectius marits i que comencen a viure una complicada soledat. La falta de recursos econòmics de les dues dones les obliga a mantenir aquesta situació.

La veritat i la mentida, el que

està ocult i el que és evident fan la seva entrada en aquesta llar singular. La inesperada arribada dels respectius exmarits complicarà encara més la situació. *Esta noche no estoy para nadie* és una comèdia que aprofundeix en els sentiments dels seus personatges i que fa de l'humor un dels elements més presents.

El personatge de la mare —una dona extravertida, directa, irresponsable i divertida— permet a l'actriu Esperanza Roy exhibir en escena els seus diversos registres interpretatius. El personatge de la filla —introvertida, sinuosa, responsable i seriosa— està encarnat per Lucía Bravo, que fins ara mai no havia actuat a Barcelona.

Barcelona va viure ahir a la nit l'estrena absoluta de l'obra de Juan Carlos Rubio, que està previst que es mantingui a l'escenari de l'Arnau fins a mitjans del pròxim mes de gener.

Aijafadrim

Autor i director: Àngel Alonso.
Producció: Catalana de Gags i La Bohèmia Teatre
Villarreal Teatre
Horari: divendres i dissabte, 22.00 hores; diumenge, 19.00 hores. Preu: 2.300 pessetes

Per crear aquest espectacle s'han unit dues companyies veïnes: La Catalana de Gags i La Bohèmia Teatre. En la barreja dels seus respectius estils hi ha un dels riscos i al mateix temps un dels allicients del nou espectacle. L'estrana absoluta de l'obra va tenir lloc el dia 25 d'octubre passat al teatre Jovenut de l'Hospitalet, i parla d'un moment embogit de la cultura local, un temps en què es generen personatges messiànics folklòrics, subculturals i capaços de convertir-se en models mediàtics. Així almenys és com veu l'obra el seu autor i director, Àngel Alonso.

Dedicació

Recital de Rosa Novell a partir de l'obra de Josep Carner
Mercat de les Flors / Sala Sebastià Gasch
Horari: divendres i dissabte, 00.00 hores. Preu: 1.500 pessetes amb consumició

Aquest espectacle de petit format el va estrenar Rosa Novell dintre de la programació de l'últim Festival Grec. L'actriu, que també recorda situacions i anècdotes de la vida del poeta, posa veu als pensaments de Carner, fins a construir una elegia entranyable. Josep Carner despulla en la seva obra l'interès per la idea que s'amaga darrere de les coses més quotidianes i senzilles. El poeta dona sentit a la vida a través dels seus versos. Una significació que l'actriu realça amb la seva veu, tan matissada com clara, i que ara recupera la programació del Mercat.

La extraña pareja
De Neil Simon. Amb Paco Morán i Joan Pera. Direcció: Àngel Alonso
Teatre Borràs
Horari: divendres, 22.00 hores; dissabte, 18.30 i 22.30 hores; diumenge, 18.30 hores. Preu: de 2.000 a 3.000 pessetes

Sweeney Todd
Espectacle musical de Stephen Sondheim. Música en directe. Direcció de Mario Gas
Teatre Apolo
Horari: divendres, 21.00 hores; dissabte, 18.00 i 22.00 hores; diumenge, 18.00 hores. Preu: de 2.500 a 3.500 pessetes

Sóc llejta
De Sergi Belbel i Jordi Sánchez
Companyia Krámpack. Música original d'Oscar Roig. Amb Mònica Glanzel, Laura Conejero, Joel Jordà i Jordi Sánchez
Teatre Condal
Horari: divendres, 22.00 hores; dissabte, 18.30 i 22.30 hores; diumenge, 18.30 hores. Preu: 2.500 i 3.000 pessetes

Macbeth o Macbetta
Autor i director, Xavier Albertí. Amb Chantal Aïmé, Xavier Albertí, Ferrer Box i Arnau Vilardobé.
Sala Ardenbrut
Horari: divendres i dissabte, 21.00 hores; diumenge, 19.00 hores. Preu: 2.000 pessetes

La increíble historia (...)
Espectacle d'Els Joglars coproduït amb el Centre Dramàtic. Direcció: Albert Boadella
Teatre Romea
Horari: divendres i dissabte, 21.00 hores; diumenge, 18.00 hores. Preu: 2.500, 2.000 i 1.500

La tempesta
De William Shakespeare. Versió catalana de Miquel Descloot. Direcció, Calixto Bieito
Mercat de les Flors
Horari: divendres i dissabte, 21.00 hores; diumenge, 19.00 hores. Preu: 2.500 pessetes

Una història feta de moltes lluites

De la tierra a las estrellas

Dramaturgia de Laia Cabrera. Música de Jaime Sasullo. Direcció: Peter Gadish. Actriu: Inma Buñuales. La Gàrgola Teatre
Teatre Malic
Horari: divendres i dissabte, 21.00 hores; diumenge, 19.00 hores
Preu especial: 1.000 pessetes

L'obra que protagonitza l'actriu navarresa Inma Buñuales centra el seu argument en les vivències i els records d'una nena que ha crescut al camp i entre bestiar, i que somia ser actriu algun dia. És un viatge ple d'anècdotes divertides i ingénues. També és, segons el seu director, un joc constant entre la realitat i la ficció.

L'actriu recrea la història des de la mateixa infància del personatge, i ho fa a través d'un diàleg interior en què explica la història de la seva vida. I assegura que el que més li ha costat és crear aquesta frescor i ingenuïtat que tenen els nens. El muntatge busca parlar amb el públic i explicar-li alguna cosa que dintre de la seva particularitat és també universal.

Inma Buñuales afronta a *De la tierra a las estrellas* el seu primer

Inma Buñuales, en una imatge del muntatge.

monòleg, i ho fa després d'una àmplia experiència professional en diferents camps de l'espectacle. És la directora habitual dels espectacles del grup Gog i Magoc i ha col·laborat diverses vegades amb el grup musical Stupendans. Com a actriu va formar part de *Lisistrata*, un muntatge que va ser premiat en l'últim certamen del Teatre Jove Català. L'obra es representarà al Malic fins al pròxim dia 7 de desembre i continuarà després la seva gira per Catalunya.

Te casarás en América

Obra de Miguel Römer i Mariana Percovich.
Actriu: Andrea Fantoni.
Direcció: M. Percovich
Versus Teatre
Horari: divendres i dissabte, 21.00 hores; diumenge, 20.00 h.

Es tracta d'un espectacle uruguaià sobre històries d'immigrants que van arribar a Amèrica a principis d'aquest segle escapan de la misèria, la persecució i les guerres d'Europa i de l'Àsia.

L'actriu Andrea Fantoni —formada a l'escuela d'Art Dramàtic de Montevideo— formula des de l'escenari un al·legat contra el racisme, la intolerància i la xenofòbia, en claus múltiples on es barreja humor i emoció. L'estructura de l'espectacle, que no arriba a una hora de representació, permet a l'actriu encarnar un total de nou personatges que en el fons no són res més que la mateixa història del nostre segle, marcat per la diversitat.

L'espectacle ha viatjat per Sud-amèrica, i ha recollit unes crítiques excel·lents. La majoria d'aquestes crítiques han assenyalat que és en l'encant i en el poder de comunicació de l'actriu que descansa el just èxit que ha obtingut aquesta producció. *Te casarás en América* es representarà al teatre Versus fins al pròxim dia 30 de novembre.

Dansa

MONTSE G. OTZET

Ritme, comicitat i poesia visual

Pópulus
Nats Nus Dansa
L'Espai. Travessera de Gràcia, 63. Tel: 201.29.06. Divendres i dissabte: 22.00 hores.
Diumenge: 19.00 h. 2.000 ptes

Després de representar-se la setmana passada a Sant Cugat, Toni Mira, director i coreògraf de Nats Nus, ofereix a l'Espai Pópulus, un homenatge a la feina feta per aquesta companyia al llarg de 10 anys, mostrant la seva trajectòria humana i artística.

Conté tres elements escènics comuns en anteriors obres del grup: el ritme, la comicitat i la poesia visual. El ritme s'estableix mitjançant els sons de percussió que realitzen els ballarins colpejant objectes, i la comicitat sorgeix a partir de situacions quotidianes. A través d'imatges suggerents s'arriba a la poesia visual, una abstracció que provoca màgia i que permet deixar volar la imaginació.

Castells

JOSEP ANTON FALCÓN

Diades amb intents de nou

Leida: diumenge, 12.00 hores; Paeria. **Sitges:** diumenge, 12.30 hores. Cap de la Vila **Granollers:** diumenge, 12.00 hores. Proxà **Sabadell:** diumenge, 12.00 h. Sant Roc

Es continuen celebrant les diades de totes les colles. Entre les colles es fan (diumenge) que ve de tot, quan les de Lleida i Sitges, o tenen els Castellers de Vilafraja i els Minyons de Terrassa com convidats. És possible que totes dues agrupacions intentin aixecar algun castell de nou.

A Granollers els Xiquets Tarragona podrien gastar un tirí carutx per l'ascensió quatre de vuit amb l'aguila. Els calç assagen el tres de vuit i podrien intentar pujar-lo per primera vegada. Tant a Sitges com Sabadell les colles locals tenen quatre de vuit en cartera. A Sitges també poden intentar-ho els Castellers de Santis, que el 30 de novembre completaran la pica.